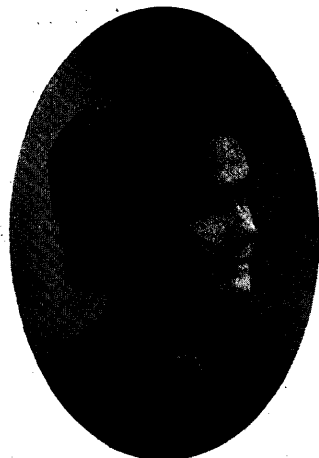

Landbrugskandidat og Husholdningslærerinde.

—o—

Dagmar Helligsø, født den 23. Sept. 1886 har taget Landbrugseksamen paa Landbohøjskolen med 1. Karakter. D. H. er Datter af Skolelærer Helligsø Borup ved Viborg og er den mellemste af 11 Søskende. Fra sit 14—18 Aar har hun tjent som Pige i Bøndergaarde; hun har været Elev paa Testrup Højskole

og har været paa Sorø Husholdningsskole 2 Aar som Stuepige og 1 Aar som Elev. Derefter har hun tjent hos en Dame paa 93 Aar, har været Husholderske og Plejerske i en syg Søsters Hjem, og har tjent hos en Landbruger i Sverrig. September 1910 kom hun som Elev paa Birgitte Berg Nielsens Husholdningsseminarium og deltog fra 1ste September 1911 som husholdningsstuderende i Undervisningen paa Landbohøjskolen, men i Stedet for kun at læse de Fag, hun som Husholdningsstuderende skulde læse paa Landbrugsafdelingen, deltog hun i Undervisningen i alle Landbrugsfag og tog den hele Landbrugseksamen samtidig med at hun deltog i Undervisningen paa Husholdningsseminariet, hvor hun ogsaa har Eksamen med 1. Kar. Hvad enten den nye Kandidat bliver Lærer paa en Landbrugsskole eller Husholdningsskole, vil den store Energi og Arbejdsglæde, hun rader over, sikkert anspore Eleverne til at følge Undervisningen med Flid og Interesse.

Diakonissestiftelsens 50 Aars Jubilæum.

—o—

Naar Diakonissestiftelsen den 26. Maj d. A. fejrer 50 Aarsdagen for sin Indvielse, vil Kvinderne med fuld Ret kunne inkassere Broderparten af den Hyldest, der sikkert i rigt Maal vil blive denne i sin Art enestaaende Institution til Del.

Som et mægtigt Træ rækker dens Grene ud over det ganske Land, og dets Frugter kommer Fattig som Rig til Gode; derfor bør det huskes, at naar Frøet, der nedlagdes hin lyse Foraarsdag for et halvt Aarhundrede siden, viste sig at eje Spireevne, saa skyldes det den Livskraft, der var det indblæst af to Kvinder, *de to Louiser*, hvis Navn er og bør være uløselig knyttet til Diakonissestiftelsens Historie. Den ene var Danmarks senere Dronning, Kong Christian IX.s kloge, humane Hustru, daværende *Prinsesse Louise*, der til sit sidste Aanddrag omfattede, hvad hun kaldte sit „kæreste Værk“, med den varmeste Interesse, og saa *Frk. Louise Conring*, fra Indvielsesdagen i 1863 og til sin Død den 22. Marts 1901 Diakonissestiftelsens udmærkede Forstanderinde. Brevvekslingen mellem disse to betydelige Kvinder — en Skat, som efter Dronningens Død personlig overleveredes Diakonissestiftelsen — giver, som et Uddrag i Almanaken 1913 viser, et sjælden fyldigt Indtryk af de Skrивendes Personlighed og af de Vanskeligheder, der var at kæmpe imod, Vanskeligheder, hvoraf mange synes vor Tid uforstaaelige, som f. Ex. Uviljen mod Betegnelsen „Søster“, det religiøse Præg, ja, selv Dragten, der iøvrigt er en Kopi af Datidens tyske Præstekoners.

Spørger man, hvad Tanken var med her i Landet at indføre den i Tyskland og Sverrig kendte Diakonissegerning, maa man først sætte sig de 50 Aar tilbage i Tiden og gøre sig klart, at Begreber som uddannet Sygepleje, kristelig Forsorg for Unge og ældre, Søndagsskoler, Optagelses- og Børnehjem — af saadanne fandtes kun „Børnely“ i Lyngby og „Louisestiftelsen“ i Sorø — var ukendte. Ingen Menighedspleje kendtes, ingen Sygehuse med hjemlig Hygge, ens for Fattige som for Rige. Plejen paa Hospitalerne besørgedes den Gang af Koner, hyppig skikkelige og forholdsvis duelige, ofte dog det modsatte, men ganske uden Uddannelse,

og man tør vel tilføje: saare „uhyggielige“.

Det er derfor fuldt berettiget at sige, at Diakonissestiftelsen her i Danmark har været *den første Virksomhed for Udvalg og Uddannelse af Personer til Hjælp for al Slags menneskelig Nød*.

Begyndelsen til det nu saa store Foretagende var uhyre beskeden. En Længe af „Teglgaarden“, en privat Families Sommeropholdssted, Smallegade 43, blev lejet; i Stuen indrettedes 3—4 hyggelige Sygestuer; oppe under Taget, i smaa Rum, 3 Alen høje Kamre, boede Forstanderinde og Sygeplejersker. Her samledes da den 26. Maj 1863 Bestyrelsen med blandt andre Kammerherre *Classen*, Lægen Dr. *Holstein* samt Pastor *Fich*, de to „Søstre“ *Elise Holten* og *Søster Mariane* (Præsteenken Fru B.), og endelig de to Louiser: *Prinsessen* og den i Tyskland uddannede og indviede *Louise Conring*. I Køkkenet stod en ung, kirtelsvag Pige, der dels skulde være i Pleje, dels udføre Pigegerningen med „Jens“ som Assistance til at poste Vand og andet groft Arbejde; ogsaa Vægtergerningen tilkom ham. Iøvrigt var Arbejdet fordelt saaledes, at Søster *Mariane* forestod Husholdningen, Søster *Louise* Pasningen af de Syge, der snart meldte sig.

Allerede 2 Aar efter flyttedes til eget Bo i den rummelige Villa, Smallegade 50, hvor Prof. Howitz foretog sine første store Kvindeoperationer, og 1876 toges det store Komplex i Brug, med Hospital og Kirke, Søsterfløj og Depot, som vi alle kender det, bygget af Hans Holm, og omgivet af den pragtfulde store Have. Grunden, der omfatter 7 Tdr. Land, købtes den Gang, med Assistance af Tietgen, for 17,000 Kr.; den er nu det 30-dobbelte værd.

Der er ialt 300 Diakonisser i Danmark, deraf Halvdelen i København; og i de mange Villaer, der sammen med Hospitalet danner en hel Koloni, finder vi de specielle Sider af Diakonissernes Virksomhed i rig Blomstring:

I „*Teba*“ Vuggestue for Børn fra 3 Uger til 3 Aar, der her for 25 Øre om Dagen passes og mættes; *Asyler* for de lidt større og *Fortsættelsesasyl*er for de skolesøgende koster — inklusive Middagsmad — kun 25 Øre